

ארכיון הספרייה הלאומית

אוסף גצל קרסל 1155 / 1412 * 4 ARC.

ראב, יצחק.

NLI115103

AC-4173

VSC 16-06-2020

1155

ראב, יצחק

ת"א, כח' בניסן, תשל"ה.

לכבוד רב-האי גדול ובקי

ר"ג קרסל, שלום רב.

כיוון שהמדובר הוא לא בביקורת סיפרותית, אלא לצורך ביבליוגפי בלבד, אני שולח אליך את שני ספריי. (1) "בהימנט חומות" שיצא בהוצאת סברסקי. (2) "גבעת המורה" שיצא בהוצאת "באר"ות. וללא ספק מיותר להאיר עיני חלמיד חכם ואציקלופד-חי כמותך, היכן מקום כבודה של "הוצאת באר"ות. מעולם לא העליתי על א דעתי כי ראוי אני בגודן שדופה זו לסייזכר בלקסיקון של הסיפרות העברית. והלוראי שאמצא ראוי לפיך לבוא בקהל זה; לצורך הסוורת המעטות שאתה בותן בלקסיקון לסופרים גדולים וטובים, העליתי לפיך רשימה ארוכה כתובה על עמוד טלס, וזאת ראשית מסום שאיבני יודע את סוד הצימצום. ושנית, ככל שאקצר יארכו דבריי לגבי ~~ההנהגה~~ צורך זה, וחזקה עליך שתציא ממנה שרה או סתים מתומצנות לצרכך.

אלמלי בורותי שפיתתי אליך בענין מאמרי ב"דואר-היום", לא הייתי זוכה לכך.

גם זו לטובה;

בכבוד ובהוקרה רבה, ובנרכה בא מנה שתזכה עוד הרבה שנים של עבודה פוריה, ובריאות טובה.

מברכך
יצחק ראב.
יצחק ראב

יצחק ראב. רחוב פרופ. סור 19, תל-אביב.

1902

יליד ירושלים אבני, שנת 1902. בן-בנו בכורו של יהודה ראת מבטואיו הראשונים. (הוא

מזכירו בספרו "התלם הראשון" דף 50.)- אבי היה גדול בתורה וביקש לחנך את ששת ילדיו על ברכי התורה, אך הוא נפטר והלך לעולמו בשנת 1915 בגיל 38; אמי הועלתה לארץ ישראל בהיותה ילדה קטנה על ידי סבה ר' יצחק סאפך מהעיררה בוטרומבצי בליטה, והוא היה דודם של ק"י סילמן והרב פסח צבי פראנק, דבה של ירושלים. אף היא נפטרה והלכה לעולמה טבה לאחר מות אבי בגיל 37, ובתגלגלתי לבית יתומים בעיר העתיקה, שלא היה בו גם משום בית חיבור (כמו בית יתומים דיסקין). רק דאגו שלא נמות ברעב, וכך לא התחבכתי עד סוף המלחמה.

למדתי בישיבה עד גיל 20 בערך, וביקשתי להגיע ל"סמיכות", אך שוב ללא יד מחנכת, בתגלגלתי לתבורת ~~היה~~ בערים חסידים, ולמדתי מהם ועימם חסידות שבתלונתה בסיגופים, בלימוד "זוהר" ובעריכת תיקון חצות על יד ה"כורסל". ודווקא בתוך חבורה זו היה אחד משלוחי-מצורה של משה לדרר, מנהל חיבור עיוורים בירושלים, והביא בציבעה ספרים חיצובים, ולאט לאט בתחמך ייבי והלכתי לעמק יזרעאל, ועבדתי עם חמט שבים.

לאחר טובי מן העמק לירושלים עבדתי בימים ובערבים למדתי בבית ספר לאקטריבים, ~~א~~ מיסודו של דר' בראון, אך לא בתקיים אלא שבתיים בלבד ויצאתי עם פרורים של הסכלה. עם פתיחת האוניברסיטה העברית בירושלים קיבלו לתלמידים מן המגין גם תלמידי ישיבה ללימודי היהדות, ללא תעודת בגרות. וכיוון שחסכתי לי מעט כסף, עזבתי את העבודה והלכתי שבה לאוניברסיטה, וטמעתתי תורה מפי פרופסורים טאיבני זוכר את שמם. עד מהרה כלו חסכוניותי, ~~היה~~ ו"ראש של ברזל", כפי שהטלה עצמו אבי בילדותי לא היה עלי, באלצתי לשרב לעבודה ולהרויח את לחמי. בזה בסתיים כל פרק הסכלתי הפורמאלית, והמעט סיט בי, חצבתי מליובי.

המסיכה והרצון לכתוב הם כבראה "מחלה משפחתית". גם בגבזי אבי ז"ל מצאתי, בין חירוטי התורה טכנב גם רשימות ספרותיות וציורים מחיי בני השיכות הקשים בימיו. וכך גם אני העבי מהסכלה רחבה, התחלתי פתאום לראות דמויות ופרקי חיים מירושלים ומהעמק מרדפים אחריי ותורפעים ממני, כתוב. ועל אף מנת חיי המספחתיים הקטה והטורדת מאד, חיפשתי מוצא לבפטי בכתיבה לעת מצוא, וכך כתבתי טבי ספריי המובחים לפיכך.

פרבטי

כעת הגעתי אל המבוחה. אחרי ארבעים שנות עבודה במקום עבודה טוב, יצאתי לגימלאות ~~היה~~ מובטחה לי עד סוף ימי. ובימים "פבריים" אלם טוב גבר בי הרצון לכתוב, ואני עומד עתה בכתיבת ספר סיפורים חדש, ומי יתן ואזכה להעלות כל פרקי החיים הללו שאני רוצה לעלותם בספר, אם כי הסיכויים בימים אלה להוציא ספר לאור כתוב בידו "פר" שולי כמותי קלושים מאד מאד.

אולי הארכתי יתר על המידה לצרכך. הושימה בידך רקח ממנה את הרצוי והראוי.

ISRAEL

ISRAELI POSTAL CARD • כרטיס דואר ישראלי

19.4.75

EXPÉDITEUR

ישראל יצחק ראב

רחוב פרופ. שור 19

תל-אביב.

לכבוד מר ג. קרסל

אורלוזורוב 109

חולון.

ראב, יצחק

ת"א, ז' באייר תשל"ה.

לכבוד ר' ג' קרסל

שלום רב.

לבקשתך הנני מוסיף את יום הלידה

שלי, והוא: כ"ד באלול תרס"ב. (27/9/1902)

בהוקרה ובברכה,

אוסף
ג. קדסל